

Lampa stinge amorteala

Lorena.craia

“Iubito, atinge-ți obrazul,
Să simți cum din palmele mele
Topesc dinăuntru-ți necazul,
Punându-l în bolul cu stele.

Nu-mi ești niciodat’ prea departe,
Te-aș țese-ntr-o mie de flamuri
Și simt cum din mine faci parte,
Cu trunchi, și cu frunze, și ramuri.

Preumblă-te veșnic prin casă,
Privește-n oglindă, privește
Cum iarna din tine se lasă,
Cum vara din mine te crește...

Te rog să deschizi și camera
În care-am păstrat necuvinte,
Și-acum, potrivește-ți brățara,
Iubirii și-aducerii-aminte.”

Din vis mă trezesc în vârtoare,
Cu pasul smerit și firesc,
Pe buze-mi sărutu-i mă doare -
„Mai e puțin...”, îmi șoptesc.

4 iunie 2016, Constanța